

Час, милий друже, час!.. (переклад О. Грязнова)

Олександр Пушкін

Час, милий друже, час! душа спочину просить –
Летять за днями дні, і кожна мить відносить
По часточці буття, а ми усе ждемо
Житейських радощів... І раптом помремо.
Хай щастя нам нема, та десть є спокій, воля.
Давно ввижається мені принадна доля –
Давно, як гнаний раб, задумав я втекти
В притулок пестоців, трудів і доброти.

Переклад: Грязнов Олександр Андрійович